

5191

II 713

2 1. Dez. 1913

KÄÄ

KARJANE.

Peetrus mere pääl.

The töörikka päewa õhtul läks Jeesus üffi mäe pääle pa-
luma. Omad jüngrid aga kästis ta laewa astuda ja
mere pääle sõita. Kui aga laew kest mere pääle jõu-
dis, tuli temale raske järg kätte, sest laened oliwad
juured ja tuul vastu. Aga neljanda õwahi korral tuli Jee-
sus nende juurde ja käis mere pääl. Ja kui jüngrid teda merel
nägiwad, ehmatasiwad nad ja ütlesiwad: „See on tont!“ Ja
tundsiwad suurt hirmu. Aga Jeesus rääkis nendega ja ütles:
„Olge julged, mina olen — ärge kartke!“

Peetrus aga wastas temale ja ütles: „Jssand, kui fina
oled, siis käsi mind enese juurde tulla wee pääl!“ Ja Jeesus
ütles: „Tule!“ Peetrus aga astus laewast wälja ja käis wee
pääl Jeesuse poole. Kui ta aga suurt tuult tundis, ehmatas
ta, hakkas wajuma ja karjus: „Jssand, aita mind!“ Jeesus
aga sirutas käe wälja, wöttis temast finni ja ütles: „Sina
wäikeusklik, mispäraast kahtled sa?“ Ja nad astusiwad laewa,
ja tuul wakis. Need aga, kes laewas oliwad, tuliwad, lange-
siwad ta ette põlwili ja ütlesiwad: „Sina oled tõesti Jumala
poeg!“

Hää karjane Jeesus.

Jeesus ütles: „Mina olen lammaste üks. Kõik, kes enne mind on tulnud, need on wargad ja röõwliid, aga lambad ei ole neid mitte kuulnud. Mina olen üks; kui keegi minust sisse läheb, see peab õndsaks saama; ta peab sisse ja wälja minema ja söömist leidma. Waras ei tule muu pärast, kui warastama ja tapma ja hukkama. Mina olen tulnud, et neil peab elu ja kõik rohkesti olema.

Mina olen hää karjane. Hää karjane jätab oma elu lammaste eest. Aga palgaline, kes ei ole karjane, kelle omad lambad ei ole, näeb hundi tulewat, jätab lambad finna paika ja põgeneb; ja hunt wõtab lambad finni ja pillab nad laiali. Aga palgaline põgeneb, sest tema on palgaline ei ja hooli oma lammastest ühtigi.

Mina olen hää karjane ja tunnen omakseid, ja minu omaised tunnewad mind. Nõnda kui mind Jsa tunneb ja mina tunnen Jsa. Mina jätan oma elu lammaste eest.

Ja minul on weel teised lambad, need ei ole mitte sestsinatsest laudast. Neid pean mina ka sija tooma, ja nemad kuulwad minu häält ja peab üks kari ja üks karjane olema.

Minu lambad kuulwad minu häält ja mina tunnen neid ning nemad käiwad minu järel. Mina aga annan neile igawese elu. Keegi ei pea neid minult ära kiskuma, ial ei pea nad hukka saama.“

Jeesuse sissesõit Jerusalemma.

Kui Jeesus omal wiimasel reisil Jerusalemma ligidale Betwage kohale, Olimäel, sai, saatis ta kaks oma jüngrit linna ja ütles neile: „Minge sinna alewisse, mis teie ees on, teie leiate säält ühe emaesli finnisseotult ja sälu tema juurest; päästke ta lahti ja tooge mulle. Ja kui keegi teile midagi ütleb, siis ütelge: „Issandale on neid waja,“ ja ta lasseb teid tulla. See aga sündis kõik, et täide läheks, mis üteldud on prohwteti suu läbi, kes ütles: „Ütelge Sioni tütrele: Waata, minu kuningas tuleb sulle, tasane, ja sõidab eesli seljas ja ühe koormakandja emaesli sälu seljas.“ Jüngrid aga läksiwad ja tegiwad, mis Jeesus kästinud, ja tõiwad emaesli ja sälu, paniwad oma riided tema selga ja Jeesuse sinna pääle. Aga rahwas laotas riided tee pääle. Teised raiusiwad olse puist ja puistasiwad tee pääle. Ja kui Jeesus Olimäest alla läks, hakkasiwad jüngrid Jumalat kiitma, walju häälega kõiki ta tegusid kuulutama, mis nad näinud, ja ütlesiwad: „Rahu olgu taewas ja auu kõrges!“ Rahwas aga, kes ees ja taga käis, kisendas ja hüüdis: „Hosianna Taweti pojale, kiidetud olgu, kes tuleb Issanda nimel! Hosianna kõrges!“

Mõned wariseerid aga ütlefiwad: „Õpetaja, noomi oma jüngriid!“ Tema wastas: „Mina ütlen Teile: kui needfiinat-
sed waifiwad, siis peawad kiwiid kifendama!“ Ja kui ta linna
ligidale sai ja linna nägi, nuttis ta ja ütles: „Kui fina seda
teakfiid, ja weel selfinatfel omal päewal, mis finu rahule tar-
wis läheb; aga nüüd on su finu filmade eest warjule pandud.
Seft aeg tuleb finu pääle, et see waenlaseb finu ümber walli
teewad, finu ümber piirawad ja find kõikiptidi waewawad. Ja
nemad lööwad finu maha ja finu lapsed finu sees ning ei jäta
kiwi kiwi pääle, seft et sa ei ole tundnud oma armufatsu-
mise aega.“

Ja kui ta Jerusalemma fisse läks, liikus terve linn ja
küfis: „Kes see on?“ Rahwas aga ütles, „See on Jeesus,
Naatfareti prohwet Kalileamaalt!“ Ja Jeesus läks templisse ja
waatas kõik läbi. Tema juurde kogufiwad aga pimedad ja
halwatud templisse ja tema tegi nad terweks. Kui aga üle-
mad preeftrid ja kirjatundjad imetegufid nägiwad, mis ta tegi,
kui nad kuulfiwad, kuidas lapsed templis kifendafiwad ja ütle-
fiwad: „Hosianna Daaweti pojale!“ saiwad nad wihaseks ja
ütlesiwad Jeesusele: „Kas sa ei kuule, mis needfiinatfed ütle-
wad?“ Jeesus aga wastas neile: „Kas teie weel ial pole
kirjast lugenuid: „Imewate laste juuft olen ta enesele kiitust
walmistanud!“

Et sa heida, karjane,
Armua oma lamba pääle?
Wõta oma sülesse,
Juhata mind õige teele.
Et sa taha häda sees
Abata mind, abimees?

Baata, kuidas effin ma
Kakspidi, oh mis mure!
Tule, wõta, wii mind ka
Oma lambakeste juure.
Taewa üles saada mind,
Kus kõik lambad tundwad sind!

Ei on weel on mul kitsas käe,
Mina elan mures järegeft;
Waenlased ka alati
Minu ümber piirwad kangeft,
Et ma, waene lambute,
Jal ei saa rahule.

Mind oh ära lahe sa
Huntidele osaks jääda!
Karjane, oh aita sa,
Et ma wõin neist lahti saada.
Wii mind, oma lambukeft,
Taewariiki häda seeft!

Jeesus õnnistab lapsi.

Üks teineford astusiwad jüngrid Jeesuse juurde ja ütlesiwad:

„Kes on kõige suurem taewariigis?“

Jeesus kutsus ühe lapse oma juurde, seadis ta nende keskele ja ütles:

„Tõesti, mina ütlen teile, kui teie mitte ümber ei pööra ja ei saa kui lapsed, siis ei saa teie mitte taewariiki. Kes iseennast alandab nagu see lapsuke, see on kõige suurem taewariigis. Ja kes ühe niisuguse lapse wastu wõtab minu nimel, see wõtab minu wastu.“

Ja nemad tõiwad lapsukesi tema juurde, et ta nende külge pidi puutuma. Aga jüngrid sõitlesiwad neid, kes neid tema juurde tõiwad. Kui Jeesus aga seda nägi, sai ta meel wäga haigeks ja ta ütles neile:

„Laste lapsukesed minu juurde tulla ja ärge keelake neid mitte, sest niisuguste päralt on Jumala riik.“

„Tõesti, mina ütlen teile: kes ial Jumala riiki wastu ei wõta kui lapsuke, see ei saa mitte sinna sisse!“

Ja tema wõttis neid sülle, pani omad käed nende pääle ja õnnistas neid.

G. Pihlaka raamatukaupluse kirjastus Tallinnas, Suure Karja uul.